

Sibiu, 19 martie 2015
Nr. 307

Referitor: Bolile speciilor pomicele sămburoase

INFORMARE

PRINCIPALELE BOLI ALE SPECIILOR POMICOLE SÂMBUROASE

1. MONILIOZA SÂMBUROASELOR - MONILINIA SPP.

Răspândire: Monilioza este o boală larg răspândită la toate speciile de pomi fructiferi în întreaga țară, fiind una din cele mai periculoase boli ale speciilor sămburoase.

Simptome: Boala se manifestă pe flori, frunze, lăstari, fructe. Predispoziția maximă la atac au soiurile în faza de înflorit și la maturarea fructelor.

Atacul de primăvară afectează florile, lăstarii și frunzele. Paguba evaluată de atacul din primăvară este de până la 60%.

Atacul este mai puternic în anii cu precipitații abundente și timp răcoros.

Organele parazitare de ciupercă se ofilesc, se brunifică în final se usucă rămânând pe pom multă vreme. Vârful lăstarilor se usucă și se îndoaie. Aceștia pot fi confundați cu înghețurile târzii de primăvară.

Pe fructe, apar pete circulare, cafenii, care se extind repede, cuprinzând fructul (pulpa devine moale și putrezește).

Fructele se infectează ușor prin leziunile provocate de grindină, insecte și de alte ciuperci cât și prin contactul direct dintre cele infectate și cele sănătoase.

Măsuri de prevenire și combatere:

Pentru prevenire și combaterea atacului de *Monilinia spp.* sunt necesare o serie de măsuri de igienă culturală și tratamente fitosanitare:

- adunarea și arderea resturilor de plante infectate
- tăieri raționale de rărire și fructificare
- lucrările solului prin care se îngroapă resturile vegetale ce nu s-au putut aduna și arde
- tratamente chimice fitosanitare funcție de buletinele de avertizare emise de Unitatea Fitosanitară.

2. ANTRACNOZA FRUNZELOR - Blumeriella jaapii - sin. Cocomyces hiemalis Higg; Higginisia hiemalis (Higg.) Nannf F.C. Cilidrosporium padi - Karst.)

Răspândire: Antracnoza speciilor pomicele de sămburoase, este răspândită în toată țara, producând pagube atât în plantațiile pe rod cât și cele neintrate pe rod.

Agentul de dăunare (ciuperca) atacă cireșul, vișinul, prunul și uneori caisul, producând pagube cu importanță economică prin defoliere timpurie în lunile ianie - august.

Simptome: Boala se manifestă frecvent pe frunze, iar în condiții foarte prielnice poate ataca și pedunculii, fructele și lăstarii.

Ciuperca iernează sub formă de:

- în lăstarii atacați
- pe frunzele bolnave, căzute sub pomi.

În luna mai, pe frunzele bazale apar pete mici, de 0,5 – 2,0 mm diametru, circulare, purpurii sau roșietice, izolate, cu un contur mai mult sau mai puțin diferențiat. Petele confluează, ocupând în condiții favorabile, tot limbul. Porțiunea centrală a petelor se decolorează, devenind albicioasă-cenușie. Pe fața inferioară a frunzelor petele sunt mai puțin clare, prezintă pernițe fine, albicioase - rozii, care cu timpul devin brune.

Pagubele produse de boală sunt mari, mugurii de rod diferențiază incomplet, fructele leagă slab, iar la pomi intervine fenomenul de periodicitate în rodire și declin.

Măsuri de prevenire și combatere:

- adunarea și arderea frunzelor primăvara sau îngroparea lor prin lucrările solului
- tratamente fitosanitare funcție de buletinele de avertizare emise de Unitatea Fitosanitară.

3. PĂTAREA ROȘIE A FRUNZELOR DE PRUN – *Polystima rumbrum*

Răspândire: Se întâlnește frecvent în plantațiile de prun unde nu se aplică tratamente chimice, începând cu decada a III-a a lunii aprilie, îndeosebi la soiurile sensibile.

Simpptom: Boala se manifestă pe frunze, prin apariția unor pete galbene-verzui, apoi roșii-cărămizii (de unde vine numele bolii). Țesutul este mai îngroșat, casant, ușor bombat spre fața inferioară a limbului. Numărul petelor oscilează între 1 -13, frecvent 6 - 8.

În condițiile unui atac puternic se constată o *defoliere timpurie*, și în final fructele cad.

În dreptul petelor, pe fața inferioară a frunzelor, apar niște punctișoare, mici, brune. Către sfârșitul verii, țesutul din dreptul petelor se colorează, începând din centru, în brun-negricios.

Prevenire și combatere:

- cultivarea de soiuri imune, tolerante sau rezistente la boală
- strângerea frunzelor bolnave și arderea lor
- arătura de toamnă
- tratamente chimice fitosanitare funcție de buletinele de avertizare emise de Unitatea Fitosanitară.

4. BĂȘICAREA FRUNZELOR DE PIERSIC - *Taphrina deformans (Berk.)Tul.*

Plante gazdă: Boala este specifică piersicului, întâlnindu-se foarte rar la caisul și migdalul.

În țara noastră este frecventă în toate regiunile, manifestându-se cu *intensitate în anii cu primăveri reci și ploioase*.

Simpptom. Atacul se manifestă pe frunze, ramuri și fructe.

Imediat după dez mugurire, frunzele tinere încep să prezinte pe partea superioară bășicări și gofrări, cărora le corespund pe partea inferioară adâncituri.

Bășicarea reprezintă rezultatul hipertrofierii țesutului parenchimatic al frunzei, ca urmare a prezenței parazitului. Aceste frunze sunt mai mari decât cele sănătoase și formează smocuri în vârful ramurilor, care se îndoiește. Frunzele bășicate se usucă.

Frunzele cad în luna iunie, iar pomii sunt epuizați în urma refacerii foliajului pe seama rezervelor din țesuturile ramurilor, fiind sensibilizați la gerurile iernii.

Mai rar sunt afectați lăstarii foarte tineri care se îngroșă și rămân mai scurți. În cazuri foarte rare atacul se poate manifesta și pe flori, care vor fi ușor hipertrofiate.

Florile și fructele sunt atacate în mai mică măsură.

Pe fructe atacul se manifesta prin apariția unor pete de 1-2 cm în diametru, albicioase și puțin reliefate, în dreptul cărora țesuturile, cu timpul, se brunifică și putrezesc.

La piersicii atacați se observă și o *scurgere exagerată de clei* - datorită defolierilor care au loc în urma atacurilor repetate an de an. Acestor pomi le scade vigoarea care dau producții scăzute de fructe și în cele din urmă se usucă.

Boala este favorizată de umiditate excesivă și de temperaturi mai scăzute, optim la 15°C - la peste 28°C, ciuperca își pierde virulența. Acești factori duc la repetarea ciclurilor de infecție pe parcursul unei perioade de vegetație.

Boala se manifestă mai ales în livezile de piersici cultivați în terenuri reci, care rețin apa și sunt expuse curenților reci de aer.

Prevenire și combatere

- se vor planta numai soiuri rezistente
- plantarea pomilor pe terenuri ușoare, calde, situate în locuri ferite de curenți reci și variații bruște de temperatură
- tăierea și distrugerea prin ardere a lăstarilor atacați
- strângerea și arderea frunzelor căzute
- tratamente chimice fitosanitare - funcție de buletinele de avertizare emise de Unitatea Fitosanitară (la începutul dezmușurării mugurilor florali, faza de buton roz, când 10-15% din flori au început să-și scuture petalele, la apariția simptomelor pe frunze, funcție de biologia ciupercii).

COORDONATOR ACTIVITATE FITOSANITARĂ
Cons. sup. Adriana ILIU

COMPARTIMENT PROGNOZĂ
Cons. sup. Ana TIMAR